

เกษตรกรยังฆ่าสุกรที่เลี้ยงไว้ เพื่อเช่นไหว้ผี และใช้ปรุงอาหารเลี้ยงกันในพิธีต่าง ๆ ซึ่งสามารถลดค่าใช้จ่ายในครอบครัวได้ค่อนข้างมาก

ลักษณะของสุกรพื้นเมืองที่หมู่บ้านนี้ มีสีดำทั้งตัว ยกเว้นหน้า แข้ง เท้า และท้องอาจจะ มีสีขาว โบริใหญ่ปรก ลำตัวใหญ่ หน้าย่น ท้องยานและหลังแอ่น เฉลี่ยความสูง ความยาว และ จำนวนเต้านม ในสุกรเพศผู้ (อายุ 1 ถึง 2 ปี) เท่ากับ 65.98 ± 2.50 เซนติเมตร 84.80 ± 3.70 เซนติเมตร และ 11.80 ± 2.28 เต้า ตามลำดับ ส่วนในสุกรเพศเมีย (อายุ 2 ถึง 4 ปี) เท่ากับ 68.69 ± 2.23 เซนติเมตร 114.90 ± 3.80 เซนติเมตร และ 12.40 ± 1.60 เต้า ตามลำดับ

ลักษณะการให้ผลผลิตของสุกรพื้นเมืองแยกเป็น 2 พวก คือ ลักษณะก่อนหย่านม และ ลักษณะหลังหย่านม สำหรับลักษณะก่อนหย่านมพบว่า สุกรพื้นเมืองบ้านห้วยสูงยังมีจำนวนลูก เมื่อคลอดเฉลี่ย 11.61 ± 3.43 ตัว น้ำหนักครอกเมื่อคลอดเฉลี่ย 10.96 ± 3.34 กิโลกรัม น้ำหนักตัวลูกสุกรเมื่อคลอดเฉลี่ย 0.95 ± 0.13 กิโลกรัม จำนวนลูกเมื่อหย่านม (21 วัน) เฉลี่ย 11.03 ± 2.99 ตัว น้ำหนักครอกเมื่อหย่านมเฉลี่ย 41.45 ± 8.66 กิโลกรัม น้ำหนักตัวลูกสุกรเมื่อหย่านมเฉลี่ย 3.91 ± 0.76 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 0.14 ± 0.04 กิโลกรัมต่อวัน และมีอัตราการเลี้ยงรอด 95 เปอร์เซ็นต์ ส่วนลักษณะหลังหย่านม ซึ่งลูกสุกรบ้านห้วยสูงนี้ จะถูกนำไปขายและเลี้ยงต่อที่บ้านเกาะหลวง อำเภออดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าสุกรจะถูกเลี้ยงเฉลี่ยนาน 155.90 ± 16.05 วัน ก่อนจะถูกขายและนำไปฆ่า มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 0.37 ± 0.02 กิโลกรัมต่อวัน และมีน้ำหนักตัวเฉลี่ย 60.94 ± 7.03 กิโลกรัม ส่วนลักษณะซากพบว่า มีเปอร์เซ็นต์ซากเฉลี่ย 64.88 ± 1.24 และเปอร์เซ็นต์เนื้อแดงเฉลี่ย 11.86 ± 0.82 จากการลงชิมเนื้อสุกรพื้นนี้ พบว่ามีรสชาติอร่อยกว่าเนื้อจากสุกรพันธุ์ยุโรปที่มีขายทั่วไปในท้องตลาด

สุกรพื้นเมืองเพศผู้สามารถเริ่มผสมพันธุ์ได้เมื่ออายุเฉลี่ย 71 ± 10 วัน เพศเมียจะเริ่มผสมได้เมื่ออายุเฉลี่ย 105.5 ± 12.95 วัน มีระยะข่มท้องนานเฉลี่ย 113.64 ± 2.34 วัน มีวงรอบการเป็นสัดนานเฉลี่ย 20.95 ± 0.89 วัน ระยะเวลาเป็นสัดหลังหย่านมลูกนานเฉลี่ย 5.71 ± 1.26 วัน และมีรอบการผลิตเฉลี่ย 2.62 ± 0.05 ครอกต่อปี

สุกรพื้นเมืองบ้านห้วยสูงสิงห์ไม่มีภูมิคุ้มกันต่อโรคปากและเท้าเปื่อย เนื่องจากผลการตรวจหาระดับภูมิคุ้มกันต่อโรคนี้มีค่าต่ำกว่า 40 แต่ก็มีความเป็นไปได้ว่า สุกรพื้นเมืองที่นี้มีความต้านทานต่อโรคนี้โดยธรรมชาติ เพราะสุกรที่นี้ไม่เคยป่วยเป็นโรคนี้เลย ถึงแม้ว่าโรคปากและเท้าเปื่อยจะเคยระบาดในโคที่เลี้ยงในหมู่บ้านนี้ และสุกรเหล่านี้จะไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อยเลยก็ตาม

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้คือ 1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้านทานต่อโรคปากและเท้าเปื่อย โดยการฉีดเชื้อไวรัสโรคปากและเท้าเปื่อยเข้าไปในสุกรพื้นเมือง เพื่อทำการพิสูจน์ยืนยันให้แน่ชัดว่าสุกรพื้นเมืองจะป่วยเป็นโรคหรือไม่ 2) เนื่องจากสุกรพื้นเมืองมีเปอร์เซ็นต์เนื้อแดงค่อนข้างต่ำ ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงซากของสุกรพื้นเมืองให้มีเนื้อแดงมากขึ้น และ 3) เนื่องจากการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองทั้งหมด เลี้ยงบนพื้นดิน ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับโรคพยาธิภายในของสุกรพื้นเมือง เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยมาส่งเสริมการผลิตสุกรพื้นเมืองให้ปราศจากโรคพยาธิภายใน และสามารถเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นการค้าในโอกาสต่อไป

Thesis Title The Specific Nature and Potentials of Native Pig Raising at
Huai Ngu Sing Village, Thung Hau Chang District, Lamphun
Province.

Author Mr. Teerawat Kimloon

M.S. Agriculture (Animal Science.)

Examining Committee :

Assoc. Prof. Dr.Suwat Rattanaronchart	Chairman
Asst. Prof. Dr.Choke Mikled	Member
Asst. Prof. Warapa Kunaporn	Member

Abstract

The objectives of this research were to collect primary data about farmer, pig raising, capacity of domesticated pig, and to assess Foot and Mouth Disease antibody in Thai native pig at Huai Ngu Sing village, Thung Hau Chang district, Lamphun province. These can be used for further enhancement, conservation, development and improvement of commercial Thai native pig production.

It was found that all of the village's 117 households raised Thai native sow for producing piglets to sell, only 5 households also raised boar for contracting service. There were two types of pig confinement: in a pen and raising by tethering. The feed

for the pig consisted of local plants mixed with rice bran and/or concentrate feed. Almost every household raised pigs besides being also rice farmers.

The pigs raised were black except face, shin, foot and belly, which may be white, with a large drooping ears, and a large body. Their backs were concave, and their belly drooping. Average height, length and number of teats of male pig (between 1 to 2 years) were 65.98 ± 2.50 cm, 84.80 ± 3.70 cm and 11.80 ± 2.28 teats respectively. The corresponding traits of female pig (between 2 to 4 years) were 68.69 ± 2.23 cm, 114.90 ± 3.80 cm and 12.40 ± 1.60 teats respectively.

There were two types of production traits: before weaning and after weaning. From before-weaning data, the average number of piglets per litter at birth was 11.61 ± 3.43 , average weight per litter at birth 10.96 ± 3.34 kg, and average birth weight per piglet 0.95 ± 0.13 kg. Average number of piglets per litter at weaning (21 days) was 11.03 ± 2.99 , average weight per litter at weaning 41.45 ± 8.66 kg, average weaning weight per piglet 3.91 ± 0.76 kg, average daily gain (ADG) 0.14 ± 0.04 kg per day, and surviving rate at weaning was 95 %.

After weaning, pigs were raised for an average 155.90 ± 16.05 days before slaughtering, and they weighted 60.94 ± 7.03 kg with an average daily gain (ADG) of 0.37 ± 0.02 kg per day.

For carcass characteristic, average dressing percentage was 64.880 ± 1.24 % and average lean meat was 11.86 ± 0.82 %. The taste of Thai native pork was superior to the European pork sold in the market.

Average age when male pig start mating was 71 ± 10 days, while in females it was 105.5 ± 12.95 days. Average pregnancy period was 113.64 ± 2.34 days, average heat estrus cycle 20.95 ± 0.89 days, average heat estrus after weaning

period 5.71 ± 1.26 days, and average reproduction cycle 2.60 ± 0.05 litters per year.

With an antibody titer lower than 40 it was concluded that the pigs at Huai Ngu Sing village have no Foot and Mouth Disease antibody. But probably Thai native pigs were naturally resistant to Foot and Mouth Disease since they have never shown any sign of this disease, even while it has been spreading in cattle in this village. Although the pigs have never been vaccinated.

The suggestion from the result of this research should be used for further study of commercial Thai native pig production. Further research should focus on Foot and Mouth Disease resistance by inoculating Foot and Mouth Disease virus into Thai native pig to confirm that they would not contract this disease. Because of lean meat percentage of Thai native pig was low, so further research should be focus on carcass characteristic improvement to increase lean meat percentage. Further research should also focus on internal parasites to produce free-internal-parasite-pigs and to raise for having commercial Thai native pig production.